

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13CoP/83/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6913204712
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočičková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6913204712.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Kočičkovej a sudcov JUDr. Ferdinanda Zimmermanna a JUDr. Amy Odalošovej, v právnej veci starostlivosti o maloletého N. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom ako matka, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Veľký Krtíš, dieťa rodičov: S. O. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom I. P. XXX a X. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom H. O. X. XXX, zastúpeného JUDr. Ladislavom Csákóm, advokátom so sídlom Hviezdoslavova 4, Rožňava, v konaní o návrhu na zákaz styku, zmenu „umiestnenia dieťaťa“ a zvýšenie výživného, o odvolaní matky a kolízneho opatrovníka proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 7P/168/2013-205 zo dňa 24. 09. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku (I.), ktorým okresný súd upravil styk otca maloletého N. G. s maloletým tak, že otec maloletého je oprávnený stretávať sa s maloletým každý párný týždeň v roku v piatok od 13:30 hod. do 15:00 hod. na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny vo Veľkom Krtíši za prítomnosti pracovníka Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny vo Veľkom Krtíši, resp. psychológa Úradu práce, sociálnych vecí s rodiny vo Veľkom Krtíši s tým, že matka maloletého je povinná v určenom čase maloletého odovzdať v sídle Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny vo Veľkom Krtíši poverenému pracovníkovi Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny vo Veľkom Krtíši a potom dieťa prevziať mení tak, že otec maloletého je oprávnený stretávať sa s maloletým každý párný týždeň v roku vo štvrtok od 14:00 hod. do 15:00 hod. na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny vo Veľkom Krtíši za prítomnosti pracovníka Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny vo Veľkom Krtíši, resp. psychológa Úradu práce, sociálnych vecí s rodiny vo Veľkom Krtíši s tým, že matka maloletého je povinná v určenom čase maloletého odovzdať v sídle Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny vo Veľkom Krtíši poverenému pracovníkovi Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny vo Veľkom Krtíši a potom dieťa prevziať.

Vo zvyšnej časti (výrok II., III., IV. a V.) zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol tak, že otec maloletého je oprávnený stretávať sa s maloletým každý párný týždeň v roku v piatok od 13:30 hod. do 15:00 hod. na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny vo Veľkom Krtíši za prítomnosti pracovníka Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny vo Veľkom Krtíši, resp. psychológa Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny vo Veľkom Krtíši s tým, že matka maloletého je povinná v určenom čase maloletého odovzdať v sídle Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny vo Veľkom Krtíši poverenému pracovníkovi Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Veľký Krtíš a potom dieťa prevziať. V uvedenej súvislosti okresný súd uviedol, že týmto rozhodnutím dochádza ku zmene rozsudku Okresného súdu Rožňava č. k. 7P/328/2012-92 zo dňa 21. 02. 2013. Zároveň okresný súd uložil maloletému a rodičom maloletého, aby sa podrobili odbornému poradenstvu na referáte poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny vo Veľkom Krtíši na obdobie 6 mesiacov od právoplatnosti rozsudku. Návrh na zmenu „umiestnenia maloletého“ okresný

súd zamietol; konanie o zvýšenie výživného okresný súd podľa ust. § 96 ods. 1 zák. č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte OSP), zastavil.

V odôvodnení predmetného rozsudku okresný súd uviedol, že z vykonaného dokazovania mal preukázané, že rodičia maloletého N. nie sú manželia, nežijú v spoločnej domácnosti, otec maloletého N. žije sám, matka dieťaťa sa vydala a žije v spoločnej domácnosti so svojim manželom a maloletým N. v Obci I. P.. Okresný súd konštatoval, že manželstvo rodičov maloletého bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Rožňava zo dňa 21. 02. 2013, č. k. 7P/328/2012-92, ktorým Okresný súd Rožňava schválil rodičovskú dohodu o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému N. na čas po rozvode a to tak, že maloletý bol zverený do osobnej starostlivosti matky a otec sa zaviazal prispievať na výživu maloletého výživným vo výške 100 € mesačne. Predmetným rozsudkom bol upravený styk otca s maloletým a to tak, že otec maloletého bude oprávnený stretávať sa s maloletým prvý, druhý a štvrtý víkend v mesiaci od piatka od 16:00 hod. do nedele do 17:00 hod.; zároveň okresný súd upravil aj oprávnenie otca stretávať sa s maloletým počas prázdnin. Z vykonaného dokazovania mal okresný súd ďalej preukázané, že matka maloletého podala na Okresnom súde Rimavská Sobota návrh na nariadenie predbežného opatrenia o zákaze styku otca s maloletým, kde Okresný súd Rimavská Sobota predbežným opatrením zo dňa 27. 06. 2013 č. k. 2P/94/2013-25 nariadil obmedzenie styku otca s maloletým a to tak, že tento bude oprávnený stretávať sa s ním prvý a štvrtý víkend v mesiaci, v sobotu od 09:00 do nedele do 17:00 hod.; uvedené predbežné opatrenie nadobudlo právoplatnosť dňom 03. 10. 2013. Zo správy predloženej matkou od odbornej lekárky S. H. P. z pedopsychiatrickej ambulancie v Rimavskej Sobote, okresný súd zistil, že maloletý sa dostavil do jej ambulancie v doprovide matky dňa 04. 04. 2013, bol utiahnutý, uzavretý so sklonom k „lakrimóze“ po celý čas, pričom pri relevantnej téme sa rozplakal. Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny vo Veľkom Krtíši mal okresný súd preukázané, že v čase šetrenia pomerov v rodine matky úrad práce zisťoval aj názor maloletého k predmetnému konaniu. Okrem toho sa uskutočnil pohovor s maloletým bez prítomnosti matky, kde maloletý prezentoval svoj postoj k otcovi, ktorý bol negatívny, vyplývajúci z konkrétnej situácie, ktorá sa stala a vyústila do nedodržania termínu odovzdania maloletého matke, kedy maloletý popísal svoj intenzívny pocit z možného ohrozenia matky otcom, pričom tento pocit u neho pretrváva. Podľa vyjadrenia maloletého zo strany otca malo dochádzať k osočovaniu matky a jej terajšieho manžela. Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny vo Veľkom Krtíši zo dňa 19. 08. 2014 okresný súd zistil, že matka, jej manžel a maloletý žijú v Obci I. P., obývajú dvojposchodový rodinný dom, ktorý majú v prenájme, tento dom pozostáva z piatich obytných miestností, kuchyne a príslušenstva, pričom úroveň bývania je na vysokej úrovni. Maloletý má k dispozícii detskú izbu, ktorá je vybavená podľa jeho potrieb účelným nábytkom, počítačom, pri ktorom maloletý trávi veľa času, domácnosť je udržiavaná v poriadku a čistote. Matka maloletého je nezamestnaná a evidovaná na úrade práce, je bez príjmu, jej manžel U. H. je občanom S. republiky, je živnostník. Matka maloletého žije v harmonickom manželstve, maloletý N. má vytvorený úprimný a priateľský vzťah s manželom matky, rozumie si s ním, je pre neho pozitívnym mužským vzorom, pričom o maloletého je zo strany matky a jej manžela riadne postarané. Zo znaleckého posudku vypracovaného znalkyňou S. Z. N. mal okresný súd preukázané, že maloletý N. vo svojich citových vzťahoch jednoznačne preferuje matku, ku ktorej má intenzívny citový vzťah. K otcovi má maloletý v súčasnej dobe odmietavý vzťah, otca sa bojí, v prítomnosti otca je negativistický, napätý, plačlivý, čo je dôsledkom prežitého traumatického zážitku. Maloletý vníma matku ako starostlivú, milujúcu a ochraňujúcu, otca vníma ako stále pracujúceho, ktorý sa s ním málo hrával, málo sa mu venoval. Znalkyňa uviedla, že maloletý intenzívne vníma aj konflikty medzi rodičmi, v súčasnej dobe týkajúce sa hlavne jeho styku s otcom, čo na neho pôsobí negatívne, preto z hľadiska psychologického vývinu maloletého je podľa názoru znalkyne potrebné, aby rodičia upravili, resp. ukončili vzájomné spory, zmenili komunikáciu, dodržiavali dohody a plne rešpektovali potreby maloletého. Čo sa týka styku otca s maloletým, znalkyňa uviedla, že za súčasného stavu, pri aktuálnom psychickom stave maloletého môže mať styk maloletého s otcom negatívny vplyv na jeho duševné zdravie. Posledný realizovaný styk (počas Veľkonočných sviatkov v roku 2013) mal na maloletého negatívny vplyv v dôsledku traumatického zážitku maloletého a od uvedenej doby sa maloletý nepretržite lieči u detského psychiatra pre reaktívne podmienenú úzkostne depresívnu somatizovanú poruchu a desivé sny s pravidelnou medikáciou. Znalkyňa v záveroch znaleckého posudku uviedla, že v súčasnej dobe z hľadiska aktuálneho psychického stavu dieťaťa, kvalite jeho prežívania a pedopsychiatrickej liečbe je potrebné styk otca s maloletým obmedziť a realizovať ho za prítomnosti matky s rešpektovaním jeho stavu, pričom v dodatku svojho znaleckého posudku znalkyňa uviedla, že v dôsledku momentálneho negatívneho a odmietavého vzťahu, ktorý má maloletý vytvorený k svojmu otcovi, stretávanie sa maloletého s otcom bez prítomnosti matky nie je reálne, pričom však vhodnou alternatívou by mohol

byť styk otca s maloletým realizovaný za prítomnosti sociálnej kurately. Znalčka ďalej vo svojom znaleckom posudku uviedla, že v záujme maloletého je osobu otca pre jeho vývin zachovať, pričom styk mimo súčasného rodinného prostredia bez prítomnosti matky by mal negatívny vplyv na psychický stav maloletého. Zároveň znalčka uviedla, že otec by mal sústavne preukazovať synovi svoj záujem a rešpektovať jeho potreby, snažiť sa emočne synovi priblížiť bez konfliktov a násilného vynucovania si styku, presvedčiť syna o svojom skutočnom záujme a citovom vzťahu k nemu. Styk otca s maloletým by sa podľa názoru znalčky mohol realizovať každý druhú sobotu na kratšiu dobu, dlhší styk mimo rodinného prostredia je v súčasnej dobe podľa znalčky nevhodný. Zároveň znalčka uviedla, že matka aj napriek narušenej komunikácii s otcom dieťaťa by mala viesť maloletého syna k úcte a láske ku svojmu otcovi, s tým, že maloletý potrebuje čas, aby sa s negatívnym emočným zážitkom vyrovnal. Súčasný postoj a správanie maloletého k otcovi je ovplyvnené prežitým traumatizujúcim zážitkom, ale aj vzájomným konfliktným správaním sa rodičov. Maloletý je vo vývinovom období, kedy chce, aby boli rešpektované jeho prania a názory. Vzájomné konflikty rodičov, neschopnosť primeranej rodičovskej komunikácie, vzájomné osočovanie a znevažovanie majú na maloletého negatívny vplyv.

Okresný súd poukázal v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku na ust. § 25 ods. 3, § 26 a § 37 ods. 2 písm. d) zák. č. 36/2005 Z. z. o rodine, pričom uviedol, že pri svojom rozhodovaní vychádzal z vyššie citovaných ustanovení zákona.

Vo vzťahu k návrhu matky na zvýšenie výživného okresný súd uviedol, že matka maloletého, ktorá sa podaným návrhom domáhala zvýšenia výživného, zobrala návrh na zvýšenie výživného pred začatím pojednávania celkom späť, preto súd v súlade s ustanovením § 96 ods. 1 OSP konanie v tejto časti zastavil. Pokiaľ ide o návrh otca na „zmenu umiestnenia“ maloletého dieťaťa (správne má byť návrh na zmenu osobnej starostlivosti o maloletého) okresný súd uviedol, že návrh v tejto časti zamietol, pričom s uvedeným návrhom nesúhlasila matka ani kolízny opatrovník maloletého dieťaťa. Okresný súd uviedol, že tak rozhodol s prihliadnutím na závery znaleckého posudku vypracovaného znalčkou S. Z. N., ktorá vo svojom znaleckom posudku uviedla, že v súčasnej dobe je primárnou osobou pre maloletého osoba matky a prostredie u matky, v ktorom v súčasnej dobe maloletý žije. Zo záverov znaleckého posudku mal okresný súd nesporne preukázané, že matka sa o dieťa riadne stará, dieťa má zabezpečené všetky potreby vyplývajúce z potrieb priaznivého vývoja, preto návrh otca na zmenu osobnej starostlivosti o maloletého zamietol. Pokiaľ ide o úpravu styku, okresný súd uviedol, že vychádzal z vyššie citovaného ustanovenia Zákona o rodine (§ 25 ods. 3 Zákona o rodine) a styk otca s maloletým obmedzil, keďže tak, ako to predpokladá zákon, je to potrebné v záujme maloletého. V tejto súvislosti okresný súd poukázal na to, že v prípade súdnej úpravy styku rodiča s maloletým je potrebné, aby súd poznal aj názor maloletého dieťaťa, ak je toto schopné vzhľadom na svoj vek a celkovú rozumovú vyspelosť svoj samostatný názor súdu poskytnúť. Po splnení týchto predpokladov má maloleté dieťa možnosť samostatne a slobodne vyjadriť svoj názor vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú a ak sa v týchto veciach koná, má právo byť vypočuté. V uvedenej súvislosti okresný súd konštatoval, že názoru dieťaťa musí byť venovaná náležitá pozornosť zodpovedajúca jeho veku a rozumovej vyspelosti. Uvedené okresný súd zobral do úvahy a pri svojom rozhodovaní prihliadol na názor maloletého, na jeho postoj, na jeho súčasný psychický stav a jeho momentálny vzťah k otcovi, ktorý maloleté dieťa prezentovalo či už na pojednávaní na okresanom súde, ale aj pred znalčkou a pracovníkmi úradu práce, sociálnych vecí a rodiny. Po vykonanom dokazovaní okresný súd dospel k záveru, že v danom prípade nie je potrebné zakázať styk otca s maloletým dieťaťom, pričom však zistil, že opatrením, ktoré je v záujme maloletého dieťaťa je nevyhnutné obmedzenie styku otca s maloletým dieťaťom, ktorým sa zúži styk otca s maloletým, ktorý bol súdom určený v predchádzajúcom období. K záverom o obmedzení styku otca s maloletým dospel okresný súd po vykonanom znaleckom dokazovaní, z ktorého nesporne vyplynulo, že maloletý má v súčasnej dobe k svojmu otcovi odmietavý vzťah, otec sa bojí, čo je dôsledkom prežitého traumatického zážitku a preto stretávanie sa maloletého s otcom, bez prítomnosti tretej osoby sa javilo okresnému súdu ako nevhodné. Vychádzajúc z názoru znalčky určil okresný súd ako vhodnú alternatívu styk otca realizovaný za prítomnosti sociálnej kurately. Zároveň uložil rodičom maloletého a maloletému, aby sa podrobili odbornému poradenstvu na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny a to na referáte poradensko-psychologických služieb u psychológa tohto úradu, s cieľom ukončenia vzájomných konfliktov, vytvorenia priateľského prostredia a prostredia porozumenia, ktoré by pozitívne vplývalo na maloletého Q. Podľa názoru okresného súdu vykonaným dokazovaním bolo nesporne preukázané, že obidvaja rodičia majú svojho maloletého syna radi, každý z rodičov sa snaží realizovať svoje rodičovské práva k maloletému, avšak vzťahové problémy medzi rodičmi naďalej pretrvávajú, tieto sú prenášané aj na maloletého a preto je v záujme maloletého za

účelom stabilizácie vzájomných vzťahov všetkých zúčastnených strán, aby sa podrobili rodinnej terapii za účasti odborného pracovníka referátu poradensko-psychologických služieb úradu práce, sociálnych vecí a rodiny. Okresný súd zároveň poukázal na povinnosť matky maloletého, maloletého na stretnutie s otcom riadne pripraviť, pričom zdôraznil, že riadna príprava zo strany matky na styk otca s maloletým nespočíva v tom, že matka maloletému pripraví veci, ale spočíva najmä v psychickej príprave dieťaťa na styk s oprávneným rodičom, v tomto prípade s otcom. Zdôraznil, že základným predpokladom pre realizáciu úpravy styku dieťaťa s druhým rodičom je nepochybne vzájomná komunikácia a informovanosť obidvoch rodičov, ktorá sa premieťa aj do plnenia povinností riadnej prípravy dieťaťa. Okresný súd zdôraznil, že malo by byť štandardné, aby povinný rodič dostal od druhého rodiča v dostatočnom predstihu všetky informácie o tom aký program s dieťaťom plánuje, aké vybavenie je k tomu treba a následne by mal dieťa primerane na to pripraviť.

Proti predmetnému rozsudku okresného súdu sa odvolala matka maloletého N. a aj kolízny opatrovník Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny vo Veľkom Krtíši.

Matka v odvolaní uviedla, že žiada, aby odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu zrušil, vec vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie, dokazovanie a rozhodnutie a to z toho dôvodu, že maloleté dieťa stretnutia a návštevy s otcom odmieta, nakoľko sa udiali skutočnosti, ktoré sa odohrali pri jeho poslednej návšteve u otca a ktoré vplývajú na zdravie dieťaťa. Uviedla, že dňa 01. 04. 2013 pri poslednej návšteve maloletého dieťaťa u otca, dieťa utrpelo traumatizujúci zážitok bez prítomnosti matky, ktorý zapríčinil otec maloletého. Od tohto traumatizujúceho okamihu dieťa nemá dôveru v otca, bojí sa o seba ako aj o svoju matku a celú rodinu. Uviedla, že na dieťa negatívne vplýval aj ich nútený odchod zo spoločnej domácnosti v auguste v roku 2012, kedy bola matka maloletého dieťaťa otcom dieťaťa vyhnaná z domu. Ďalším vážnym incidentom medzi otcom dieťaťa a matkou dieťaťa bola neplánovaná návšteva otca maloletého dňa 18. 01. 2014 v bydlisku matky dieťaťa vo I. P., kde sa otec dieťaťa dostavil pred rodinný dom matky dieťaťa. Keď ho matka dieťaťa upozornila, že prišiel mimo súdom určený čas, tak sa matke dieťaťa a jej terajšiemu manželovi vyhrážal. Následkom týchto traumatizujúcich zážitkov je maloletý liečený v psychiatrickej ambulancii S.. D. V. v X., ktorá naposledy maloletého vyšetrovala dňa 29. 09. 2014. V záveroch svojho vyšetrenia konštatovala zlý zdravotný stav maloletého, ktorý zhodnotila ako úzkostne depresívnu somatizovanú poruchu, pričom sa vyjadrila tak, že sa jedná o poruchy psychiky následkom narušených vzťahov s otcom. Odporučila dieťa nenútiť ku styku s otcom v pubertálnom období. V uvedenej súvislosti poukázala matka maloletého na správu S.. V., ktorej kópiu pripojila k odvolaniu. V závere svojho odvolania matka maloletého uviedla, že aby konajúci súd mohol vo veci spravodlivo rozhodnúť, bude potrebné, aby sa oboznámil s trestným spisom OR PZ vo Veľkom Krtíši ohľadne trestného stíhania otca dieťaťa a aby sa oboznámil s psychiatrickým záverom zo dňa 29. 09. 2014 vrátane výsluchu samotnej psychiatricky S.. D. V. Len po tomto vykonanom dokazovaní bude možné spravodlivo rozhodnúť. Zdôraznila, že prvoradým je záujem maloletého dieťaťa, ktorý má rozhodujúci vplyv na spravodlivé rozhodnutie v tejto veci. Navrhla, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil na nové dokazovanie a konanie.

Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v odvolaní uviedol, že sa nestotožňuje s rozhodnutím okresného súdu v tej časti, kde okresný súd rozhodol tak, že otec maloletého je oprávnený stretávať sa s maloletým N. každý párnny týždeň v roku v piatok od 13:30 hod. do 15:00 hod. na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny vo Veľkom Krtíši za prítomnosti pracovníka Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny vo Veľkom Krtíši, resp. psychológa úradu práce sociálnych vecí a rodiny s tým, že matka maloletého je povinná v určenom čase maloleté dieťa odovzdať v sídle Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Veľký Krtíš poverenému pracovníkovi Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Veľký Krtíš a potom následne dieťa prevziať, a to z toho dôvodu, že takto upravený styk nerešpektuje najlepší záujem maloletého dieťaťa. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny vo svojom odvolaní ďalej uviedol, že otec maloletého má legitímne právo stretávať sa s maloletým bez prítomnosti tretej osoby. Uviedol, že zo znaleckého posudku vyplýva, že záujem otca o dieťa a jeho citové väzby naň sú nezištné a reálne. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v odvolaní ďalej namietal miesto styku otca s maloletým, ktorým bol určený úrad práce, sociálnych vecí a rodiny za prítomnosti sociálneho pracovníka. Predmetný výrok označil za „irelevantný“ a to najmä z toho dôvodu, že Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Veľký Krtíš nie je technicky v rámci svojho zamerania a plnenia služobných povinností schopný zabezpečiť realizáciu styku otca s maloletým v súlade s rozhodnutím. Poukázal pritom na skutočnosť, že úrad práce, sociálnych vecí a rodiny vedie vo svojej evidencii cca 2 000 maloletých osôb, pre ktoré sú vykonávané opatrenia, ktoré na jednotlivých úsekoch vykonávajú šiesti zamestnanci, pričom má v rámci svojich interných predpisov pružný pracovný čas, čo v

prípade pracovného týždňa predstavuje v piatok stránkové dni do 12:00 hod. Predmetné rozhodnutie tak podľa kolízneho opatrovníka maloletého pôsobí obmedzujúco na sociálneho pracovníka, narúša systém a chronológiu zamestnancov pri plnení si svojich pracovných povinností. Vzhľadom na uvedené, kolízny opatrovník maloletého N. v odvolaní navrhol, aby odvolací súd predmetný výrok odvolaním napadnutého rozsudku zmenil.

K obsahu odvolania matky a kolízneho opatrovníka sa vyjadril otec maloletého a vo vyjadrení uviedol, že podľa jeho názoru odvolanie matky nie je dôvodné, pretože práve s jej námietkami uvedenými v rámci prvostupňového konania a aj v odvolaní sa okresný súd vykonaným dokazovaním precízne a dôsledne vysporiadal. Zdôraznil, že nie si je vedomý žiadneho traumatizujúceho šoku, tak ako to tvrdí matka, pričom za jediný problém ohľadne jeho styku so synom považuje to, že matka nezvláda synovu výchovu, nedokáže na syna dostatočne výchovne pôsobiť a viesť ho ku láske ku svojmu otcovi. Tvrdenia matky, že spôsobil synovi traumatizujúci zážitok aj dňa 18. 01. 2014 označil otec maloletého za zavádzajúce. Uviedol, že nemá námietky, aby sa súd oboznámil s trestným spisom, o ktorom sa matka maloletého dieťaťa zmieňuje o to viac, že navrhol vypočuť objektívnych svedkov, ktorí nie sú vo veci zainteresovaní. Pokiaľ ide o správu S.. V., otec maloletého uviedol, že ide o lekára, ktorého si vybrala matka, preto má pochybnosti o jeho objektivite, navyše v danom prípade ide len o lekársku správu a nie o znalecký posudok.

Pokiaľ ide o odvolanie podané kolíznym opatrovníkom otec maloletého vo vyjadrení uviedol, že toto považuje za správne a dôvodné, najmä čo sa týka konštatácie legitímneho práva otca stretávať sa s maloletým a participovať na jeho výchove. Uviedol, že názor kolízneho opatrovníka je v príkrom rozpore s tvrdeniami matky. Označil za správny aj názor kolízneho opatrovníka o tom, že pre dieťa je najvhodnejšie stýkať sa s otcom bez prítomnosti tretej osoby, najmä však bez prítomnosti matky, pretože táto by negatívne ovplyvnila kvalitu styku, vrátane ovplyvnenia syna. Uviedol, že sám nepodal odvolanie výlučne preto, lebo je lepšie mať hoci aj menej kvalitný styk so svojím dieťaťom ako žiadny, v konečnom dôsledku sa aj na pojednávaní vyjadril tak, že by bol ochotný rešpektovať hoci aj v takejto podobe možnosť participovať na výchove svojho syna. Otec maloletého vo vyjadrení k odvolaniu matky a kolízneho opatrovníka maloletého ďalej uviedol, že jediné v čom nesúhlasí s názorom kolízneho opatrovníka uvedeným v odvolaní je to, že realizácia styku nie možná na pôde príslušného úrade práce, sociálnych vecí a rodiny. V uvedenej súvislosti poukázal otec maloletého N. na rozsudok OS Banská Bystrica sp. zn. 32P/177/2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14CoP/44/2014. Navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok zmenil tak, aby mu umožnil stýkať sa s maloletým synom tak, že si ho preberie v rozsudku uvedenom čase pred domom matky a na tom istom mieste ho rovnako v čase uvedenom v rozsudku odovzdá; alternatívne navrhol odvolaním napadnutý rozsudok potvrdiť a žiadnemu z účastníkov konania nepriznať právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací prejednal vec podľa ust. § 212 ods. 2 písm. a) OSP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 OSP a odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku (I.), ktorým okresný súd rozhodol o úprave styku otca maloletého s maloletým tak, že otec maloletého je oprávnený stretávať sa s maloletým každý párnny týždeň v roku v piatok od 13:30 hod. do 15:00 hod na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny vo Veľkom Krtíši za prítomnosti pracovníka Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny vo Veľkom Krtíši, resp. psychológa Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny vo Veľkom Krtíši s tým, že matka maloletého je povinná v určenom čase maloletého odovzdať poverenému pracovníkovi Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny vo Veľkom Krtíši a potom dieťa prevziať, podľa ust. § 220 OSP zmenil tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku; vo zvyšnej časti (výrok II., III., IV. a V.) zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Po preskúmaní veci odvolací súd uvádza, že odvolanie kolízneho opatrovníka maloletého N. a matky maloletého N. nie je opodstatnené a to z nasledovných dôvodov: Funkciou kolízneho opatrovníka je povinnosť chrániť práva a právom chránené záujmy dieťaťa v konaní. Podľa článku 3 Dohovoru o právach dieťaťa, záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí, nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

V zmysle ust. § 73 ods. 2, písm. b) zákona o sociálnoprávnej ochrane detí a sociálnej kuratele (zákon č. 305/2005 Z.z.) úrad práce, sociálnych vecí a rodiny vykonáva funkciu kolízneho opatrovníka podľa osobitného predpisu, pričom týmto osobitným predpisom je Zákon o rodine. Zároveň na základe Zákona o sociálnoprávnej ochrane detí a sociálnej kuratele, úrad zabezpečuje sústavnú ochranu života, zdravia

a priaznivého vývinu dieťaťa (§ 73 ods. 2, písm. c). Konať v záujme dieťaťa či už v zmysle Zákona o rodine alebo Zákona o sociálnoprávnej ochrane a kuratele znamená brať do úvahy napĺňanie potreby istoty a bezpečia pri budovaní citových väzieb dieťaťa k obidvom rodičom pri zohľadnení nožnej konfliktnosti rozchodu rodičov pre dieťa, tak ako je tomu v tomto prípade.

Úrad práce sociálnych vecí a rodiny nemôže teda v odvolaní argumentovať tým, že nie je technicky v rámci svojho zamerania a plnenia služobných povinností schopný zabezpečiť realizáciu styku otca s maloletým v súlade s rozhodnutím, pretože je to v rozpore s jeho úlohami a poslaním. Úprava styku oprávneného rodiča s maloletým dieťaťom za prítomnosti tretej osoby - v tomto prípade sociálneho pracovníka úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v priestoroch úradu práce, sociálnych vecí a rodiny je skôr výnimočným opatrením, ktoré vychádza z okolností konkrétneho prípadu, keď právo rodiča na styk s dieťaťom a rovnako tak právo dieťaťa na styk s rodičom, ktorému nebolo zverené do osobnej starostlivosti sa dostalo do kolízie s konfliktným rozchodom rodičov dieťaťa, kde momentálne prevládajú výrazné negatívne emócie nad schopnosťou riešiť situáciu v prospech dieťaťa, ktoré má nesporne právo na to, aby obidvaja jeho rodičia boli súčasťou jeho života, avšak je potrebné eliminovať akékoľvek konflikty a prejavy nevraživosti otca voči matke dieťaťa, ktoré vplývajú negatívne na zdravý vývoj maloletého N.. Priestor na to je daný práve úpravou styku v zmysle odvolaním napadnutého rozhodnutia, kde sa okresný súd správne snažil nájsť čo najoptimálnejšie riešenie súčasnej situácie. Pri realizácii styku otca maloletého s maloletým za prítomnosti tretej osoby - sociálneho pracovníka úradu práce, sociálnych vecí a rodiny na neutrálnej pôde, akou v porovnaní s rodinným prostredím matky či otca maloletého úrad práce nesporne je, nie je vytvorený priestor na prejavy negatívnych emócií, ktoré nevplývajú dobre na duševné zdravie dieťaťa, preto pri takejto úprave styku otca maloletého N. s maloletým nie sú odvolacie námietky matky maloletého opodstatnené. Pokiaľ sa ukáže, že napriek uvedenému opatreniu nedochádza k zlepšeniu vzťahu medzi otcom maloletého a maloletým nič nebráni tomu, aby s odstupom určitého času došlo ku zmene takto upraveného styku. V každom prípade v záujme každého dieťaťa je zachovanie väzieb na obidvoch rodičov, pokiaľ obaja rodičia prejavujú o tieto väzby záujem a to v takom rozsahu a miere aká je prospešná pre dieťa. Rozhodnutie okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku rešpektuje práve túto skutočnosť, preto nemožno súhlasiť s matkou, že za podmienok ako je styk upravený, nie je v záujme dieťaťa. Na základe uvedených skutočností odvolací súd konštatujú, že rozsudok okresného súdu je v odvolaní napadnutom výroku o úprave styku vo svojej podstate správny, zmenil len deň a čas realizácie styku z piatku na štvrtok a z časového intervalu od 13:30 hod do 15:00 hod. na časový interval od 14:00 hod do 15:00 hod, a to z toho dôvodu, aby sa predišlo akýmkoľvek komplikáciám pri realizácii styku, vychádzajúc pritom z námietok kolízneho opatrovníka vo vzťahu k organizácii práce zamestnancov úradu. Táto zmena rozsudku okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku o úprave styku otca maloletého s maloletým je však len formálna a nemá zásadný vplyv na správnosť záverov okresného súdu.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.